

Nr 187.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar; given Stockholms slott den 19 mars 1918.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar.

Härigenom förordnas, att 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

Vill — — — — — medgivit.

Skall — — — — — användas.

Tillstånd — — — — — nyttjas.

Har — — — — — medgivit.

Har ansökning om tillstånd till elektrisk anläggning blivit till Konungen ingiven och är anläggningen färdig att tagas i bruk, må, när skäl därtill äro, i avvaktan på ansökningens slutliga prövning tillstånd till anläggningens nyttjande tillsvidare meddelas i den ordning Konungen föreskriver.

Var, som utan vederbörligt tillstånd eller i strid emot de vid meddelande av tillstånd givna föreskrifter nyttjar anläggning, som i denna paragraf avses, straffes med böter från och med tjugufem till och med ettusen kronor, där ej å överträdelsen straff är i allmänna strafflagen utsatt.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 mars 1918.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

Enligt 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, erfordras i allmänhet tillstånd av Kungl. Maj:t för utförande av elektrisk anläggning, där största effektiva spänningen överstiger 250 volt. Vid tillståndets meddelande föreskrives, på vilket sätt och under vilka villkor anläggningen må utföras och nyttjas. Utöver vad i nämnda lag stadgas, skall jämlikt 2 § i stadgan den 31 december 1902 om elektriska anläggningar för belysning eller arbetsöverföring Kungl. Maj:ts tillstånd sökas till framdragande av elektrisk ledning för belysning eller arbetsöverföring inom område för vattentrafikled, järnväg eller allmän väg.

Medan nyttjandet av elektrisk anläggning, vartill Kungl. Maj:ts tillstånd icke erhållits, alltjämt är belagt med straff, har genom en år 1907

vidtagen ändring av 2 § i nämnda lag utförandet av anläggningen före tillståndets beviljande fritagits från ansvar. Samtidigt vidtogs motsvarande ändring i 1902 års stadga (47 §), varigenom föreskrevs, att anmälan skall göras hos kommerskollegium, innan arbete påbörjas med sådan anläggning, till vilkens utförande erfordras Kunigl. Maj:ts tillstånd, varefter kollegium uppdrager åt inspektör att hava tillsyn över anläggningens utförande. För åsidosättandet av ifrågavarande anmälningsplikt är stadgad straffpåföljd (55 §).

*Kommers-
kollegium.*

Kommerskollegium har nu i skrivelse den 8 november 1917 föreslagit, att den lättnad ifråga om utförandet av elektriska anläggningar, som genomförts enligt förenämnda författningsändringar och vilken under den förflutna tiden tillgodogjorts vid så gott som samtliga företag, måtte på grund av rådande förhållanden utsträckas att på visst sätt omfatta även nyttjandet av elektriska anläggningar. Kollegium har därvid anfört huvudsakligen följande.

Med nuvarande behandlingsordning för ansökningar om tillstånd till elektriska anläggningar inträffar det i det stora flertalet fall, att anläggningen är färdig att tagas i bruk, långt innan koncession blivit meddelad. Orsaken härtill är att söka delvis däruti, att ansökning om koncession av olika anledningar icke ingives, förrän anläggningarna till stor del eller till och med helt och hållet äro utförda, men även i det förhållandet, att prövningen av koncessionsansökningarna på grund av den mängd handlingar, som erfordras för ärendets bedömande, tager en lång tid i anspråk. Enligt av kollegii elektriska inspektörer verkställd beräkning kan denna tid uppskattas till i genomsnitt tre månader.

Det torde särskilt med hänsyn till nuvarande förhållanden ligga i öppen dag, att ett dröjsmål av sådan omfattning måste vara förenat med väsentliga olägenheter för såväl anläggningsägaren som konsumenterna av energin. Men även ur det allmännas synpunkt torde det kunna betecknas som ett viktigt önskemål, att anläggningar för alstrande av elektrisk kraft skyndsammast möjligt må kunna tagas i bruk, då arbetet med deras utförande blivit avslutat.

Utan att säkerheten äventyras synas ytterligare lättnader för ledningsinnehavare kunna beredas. Att medge dessa lärer lämpligen kunna uppdragas åt kommerskollegium såsom tillsynsmyndighet.

Risken av den förordade anordningen, vilken skulle vara ägnad att helt undanröja nuvarande olägenheter, anser kollegium vara ringa. Å ena sidan torde härutinnan böra bringas i erinran, dels att enligt gängse praxis bestämmelsen om straff för det obehöriga nyttjandet på många håll lärer hava kommit ur tillämpning, dels att i åtskilliga fall man hellre underkastat sig bötesansvaret än dröjt med att taga den färdiga anläggningen i bruk. Å andra sidan har kollegium, som genom sina elektriska inspektörer äger möjlighet följa anläggningarnas utförande, stora förutsättningar att bedöma, om anläggningen kan tagas i bruk utan risk för den allmänna säkerheten.

Den beslutanderätt, som sålunda skulle tillkomma kommerskollegium ifråga om nyttjanderätten till elektriska anläggningar, bör avse allenast nyttjandet, intill

dess Kungl. Maj:ts beslut på ansökningen om koncession kan komma att fattas. Som en förutsättning för tillstånd till nyttjandet torde därför böra föreskrivas, att ansökan om koncession skall hava blivit i vederbörlig ordning ingiven.

Den ifrågasatta anordningen synes böra omfatta alla koncessionspliktiga anläggningar, såväl sådana, till vilkas utförande tillstånd skall sökas enligt lagen, som dem enligt stadgan.

På grund av vad sålunda anförts har kommerskollegium hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen antaga följande ändrade lydelse av 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar:

Vill — — — — — medgivit.

Skall — — — — — användas.

Tillstånd — — — — — nyttjas.

Har — — — — — medgivit.

Har ansökning om tillstånd till utförande av elektrisk anläggning blivit till Konungen ingiven och är anläggningen färdig att tagas i bruk, må, ändock att Konungen icke lämnat tillstånd till företaget, anläggningen efter prövning i den ordning Konungen föreskriver tillsvidare nyttjas.

Var, som utan vederbörligt tillstånd — — — — — utsatt.

Vidare har kollegium hemställt, att, därest sådan lagändring komme till stånd, 47 och 55 §§ i stadgan den 31 december 1902 om elektriska anläggningar för belysning eller arbetsöverföring måtte givas följande ändrade lydelse:

47 §.

Innan — — — — — utförande.

Anläggning, till vilkens utförande givits Konungens tillstånd, må icke tagas i bruk, förrän inspektör genom avsyning eller på annat sätt funnit hinder ur säkerhetssynpunkt icke föreligga.

Har ansökning om tillstånd till anläggningen blivit till Konungen ingiven och är anläggningen färdig att tagas i bruk, må, ändock att Konungen icke givit tillstånd till företaget, anläggningen efter av inspektör lämnat medgivande nyttjas tillsvidare.

Anläggnings
utförande och
nyttjande.

55 §.

Den, som utan vederbörligt tillstånd — — — — — avses,
eller som — — — — — 3 § förmäles,

eller som utan sådan anmälan, — — — — —
samma § andra stycket tager anläggning i bruk,
eller som — — — — — utsatt.

Straff för
överträdelser.

Över kommerskollegii förslag hava yttranden avgivits dels av Kungl. Maj:ts befallningshavande i samtliga län, dels ock av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, järnvägsstyrelsen och telegrafstyrelsen.

Avgivna
yttranden.

De hörda myndigheterna hava därvid i allmänhet tillstyrkt förslaget. Några myndigheter hava emellertid mot förslaget framställt vissa erinringar.

Kungl. Maj:ts befallningshavande i Uppsala län framhåller sålunda, att, om lättnader uti ifrågavarande hänseende vore erforderliga, dessa syntes böra genomföras på annat sätt än det föreslagna. Åt kommerskollegium kunde under nämnda förutsättning lämpligen uppdragas, att, sedan koncessionsansökan ingivits, i avvaktn på dennas slutliga prövning, när skäl därtill förefunnnes, meddela provisoriskt tillstånd till anläggningens utförande och nyttjande. Inspektör finge då icke i något fall annan befogenhet än att tillämpa ett av Kungl. Maj:t eller kommerskollegium givet tillstånd. Lagstiftningen erhöle på detta sätt reda och likformighet, varjämte man undginge det motbudande i att lagen, respektive kungörelsen, uttryckligen förutsatte och med förmåner belönade åtgärden att utan vederbörligt tillstånd utföra en koncessionspliktig anläggning. Under alla förhållanden syntes det vara nödvändigt, att, så länge visst maximum för koncessionstiden funnes stadgat, det bestämt uttalades, från vilken utgångspunkt denna tid skulle beräknas. Även om koncessionens begränsande till vissa år blivit från vissa håll gjord till föremål för kritik, kunde det ej ur någon synpunkt vara riktigt, att den bestämda koncessionstiden faktiskt förlängdes, på sätt skulle bliva fallet, om den skulle börja räknas först från det att koncession beviljades å en redan utförd och nyttjad anläggning.

Kungl. Maj:ts befallningshavande i Södermanlands län har mot förslagets avfattning erinrat, att orden »ändock att Konungen icke lämnat tillstånd till företaget» borde ersättas med något annat uttryck, som mera otvetydigt angäve, att ansökningen om tillstånd till företaget ännu icke blivit av Kungl. Maj:t prövad.

Kungl. Maj:ts befallningshavande i Kronobergs län har intet annat att erinra, än att det föreslagna tillägget till 47 § i stadgan den 31 december 1902 måhända lämpligen borde förtydligas, så att även av ordalagen uppenbart framginge, att interimsmedgivandets giltighet vore begränsad till tiden för Kungl. Maj:ts beslut i koncessionsfrågan.

Kungl. Maj:ts befallningshavande i Stockholms län framhåller, hurusom i förslaget till ändring av 47 § i stadgan den 31 december 1902 i andra momentet tillagts den bestämmelsen, att inspektör kunde även på annat sätt än genom avsyning förvissa sig om, att hinder för koncessionerad anläggnings tagande i bruk ur säkerhetssynpunkt icke förelåge. Det borde emellertid givetvis ställas minst samma fordran på inspektörens förvissning om anläggningens säkerhet, då han medgäve användning av en icke ännu koncessionerad anläggning, som då han läte en koncessionerad anläggning tagas i bruk. Till det sista föreslagna momentet i 47 § borde därför tilläggas en bestämmelse därom, att inspektörens medgivande att tillsvidare nyttja en ännu icke koncessionerad anläggning skulle vara grundat därpå, att han genom avsyning funnit hinder ur säkerhetssynpunkt icke föreligga. Huruvida det kunde medgivas inspektören att på annat sätt förvissa sig härom, kunde befallningshavanden i saknad av utredning icke bedöma.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har tillstyrkt förslaget under förutsättning, att i samband med de ifrågasatta författningsändringarna intoges den bestämmelsen, att då fråga förelåge om elektrisk lednings korsning med eller framdragande inom området för enskild järnväg, farled eller flottled, styrelsen samt vederbörande målsägare skulle, innan den elektriska ledningen toges i bruk, förklara sig icke hava något att däremot erinra.

Sedan genom 1907 års lagändring utförandet av elektrisk anläggning före koncessions beviljande fritagits från ansvar, har i flertalet fall, då Kungl. Maj:t beviljat tillstånd till dylik anläggning, densamma under längre eller kortare tid förut varit färdig att tagas i bruk. Anledningen härtill är, att behandlingen av ärenden av ifrågavarande slag kräver en jämförelsevis lång tid samt att koncessionsansökningarna i allmänhet ej kunna ingivas förrän relativt sent. Vissa svårigheter möta nämligen mot att noggrant bestämma ledningens sträckning förrän i sammanhang med ledningsstolparnas uppsättning. Innan sträckningen blivit definitivt fastställd, kan åter förteckning över ägare eller innehavare av jord, som av anläggningen beröres, icke uppgöras. Att färdiga anläggningar sålunda komma att stå outnyttjade är i många fall till väsentliga olägenheter för såväl anläggningens innehavare som vederbörande förbrukare. Särskilt under nuvarande förhållanden, då det är av betydelse, att de inhemska kraftkällorna i möjligaste mån utnyttjas, har detta förhållande tydligt framträtt.

Det synes därför önskvärt, om möjlighet kunde beredas till ett tidigare utnyttjande av anläggningar, varom nu är fråga, och är detta jämväl syftemålet med det föreliggande förslaget. Svenska elektricitetsverksföreningen har redan förut gjort framställning i liknande syfte. I skrivelse den 7 april 1916 framhöll föreningen sålunda, att det upprepade gånger visat sig, att elektriska anläggningar till förlust och skada för industrin fått under avsevärd tid stå obrukade i avvaktan på Kungl. Maj:ts koncession. En dylik olägenhet skulle enligt föreningens mening icke behöva ifrågakomma, därest efter en anläggnings fullbordande interimistiskt tillstånd kunde erhållas till dess tagande i bruk, och föreslog föreningen, att rätten att bevilja dylikt tillstånd skulle tilläggas den inspektör, som enligt gällande bestämmelser av kommerskollegium utsetts för utövande av tillsyn över anläggningens utförande.

De nu ifrågasatta åtgärderna för beredande av möjlighet till ett tidigare utnyttjande av färdiga elektriska anläggningar skulle, utan men för allmän eller enskild rätt, i många fall kunna bliva till stor nytta. Såsom villkor för medgivande att taga en anläggning i bruk, innan Kungl. Maj:ts tillstånd erhållits, torde, på sätt kollegium föreslagit, böra uppställas, att koncessionsansökningen ingivits till Kungl. Maj:t. Ett dylikt medgivande förutsätter emellertid, att ägare eller innehavare av fastighet, över vilken ledningen är framdragen eller i vars mark den är nedlagd, icke har något att erinra mot densamma. Beträffande villkoren i övrigt torde det böra ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda föreskrifter, och synas dessa lämpligen hava sin plats i stadgan om elektriska anläggningar.

Under erinran att enligt gällande bestämmelser koncessionstiden för elektriska anläggningar icke får överstiga 40 år, har Kungl. Maj:ts befallningshavande i Uppsala län framhållit, att genom den ifrågasatta lagändringen den verkliga utnyttningstiden kan bliva längre än nyss nämnts, därest tiden för koncessionen räknas från Kungl. Maj:ts beslut. Att märka är dock, att den tid, varom här är fråga, i allmänhet icke torde överstiga tre månader. Därest det interimistiska utnyttjandet ägt rum under någon längre tid, läser Kungl. Maj:t vid koncessionstidens bestämmande icke underlåta att taga hänsyn härtill. Några särskilda lagbestämmelser härom torde dock knappast vara erforderliga.

Beträffande de närmare villkoren för det nu ifrågasatta medgivandet har kommerskollegium föreslagit, att det skall ankomma på de av Kungl. Maj:t förordnade inspektörerna över elektriska anläggningar att meddela dylikt medgivande. Då dessa inspektörer representera sakkunskapen på området och deras utlåtanden hittills i allmänhet torde hava följts, läser mot förslaget i denna del icke vara något att anmärka ur säkerhetssynpunkt. Inspektörerna hava redan nu att i sista hand meddela tillstånd till anläggnings nyttjande. I elektricitetsstadgans 47 § föreskrives nämligen, att anläggning ej må tagas i bruk, förrän densamma blivit av inspektör avsynad och godkänd. Någon särskild bestämmelse därom, att, såsom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ifrågasatt, styrelsen och vederbörande målsägande skola höras, då fråga är om elektrisk lednings korsning med eller framdragande inom område för enskild järnväg, farled eller flottled, synes knappast vara av behovet påkallat. Vad väg- och vattenbyggnadsstyrelsen beträffar, föreskrives i 48 § i förenämnda stadga, att, då styrelsens tjänsteområde beröres, dess ombud genom inspektörens föranstaltande skall kallas att närvara vid avsyning av elektrisk anläggning, och medgives vidare i 50 § rätt för styrelsen att påkalla besiktning av redan i bruk tagen anläggning. Härigenom synes styrelsens rätt i förevarande hänseende vara tillvaratagen. Att märka är dessutom, att särskilt yttrande från styrelsen för närvarande i allmänhet icke plägar inhämtas, innan Kungl. Maj:t slutligen prövar gjorda koncessionsansökningar. Vad vederbörande målsägande beträffar, kan denne, därest han är missnöjd med inspektörs beslut, genom besvär draga beslutet under kommerskollegiets prövning.

Av inspektör meddelat interimistiskt tillstånd till anläggnings nyttjande bör kunna när som helst återkallas. Detta torde vara av betydelse bland annat för det fall det skulle visa sig, att koncessionsansökningens avgörande genom anläggningsinnehavarens vållande obehörigen fördröjes.

Såsom förut nämnts, åligger det inspektör att genom avsyning förvissa sig om, att utförd anläggning är i sådant skick, att densamma kan tagas i bruk. De anläggningar, som kräva inspektörs tillsyn, hava emellertid så ökats i antal, att stora svårigheter för närvarande möta för inspektörerna att i varje fall medhinna en dylik avsyning, innan anläggningen tages i bruk. Beträffande mindre betydande anläggningar har det därför blivit vanligt, att inspektörerna, sedan de på annat sätt, exempelvis genom granskning av ritningar och införskaffande av erforderliga uppgifter, förskaffat sig kännedom om anläggningarnas beskaffenhet, lämna tillstånd till deras nyttjande och först sedermera företaga avsyning av desamma, och har någon olägenhet härav icke försports. Det torde därför vara lämpligt, att stadgan ändras i överensstämmelse härmed. I fråga om interimistiskt tillstånd att utnyttja anläggning torde samma förfarande böra från inspektörens sida iakttagas, som då fråga är om slutligt godkännande av anläggning, vartill Kungl. Maj:ts tillstånd meddelats.

Beträffande det av kommerskollegium framlagda förslaget till ändring av 2 § i förevarande lag har jag icke funnit annan anledning till erinran, än att däri tydligare torde böra angivas, att det interimistiska nyttjandet av anläggning allenast avser den tid, varunder koncessionsansökning är föremål för Kungl. Maj:ts prövning, och har jag i detta hänseende låtit vidtaga en mindre ändring av paragrafens föreslagna lydelse.

I enlighet med ovan angivna grunder har jag vidare låtit utarbета förslag till ändring av ifrågavarande stadga, och torde detta förslag få såsom bilaga B fogas till protokollet.

Departementschefen uppläste därefter ett i överensstämmelse med vad han yttrat upprättat förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, av den lydelse, bilaga A till detta protokoll utvisar, samt hemställde, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Nils Adeltgren.

*Bilaga A.***Förslag**

till

L a g

om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar.

Häri genom förordnas, att 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

Vill — — — — — medgivit.

Skall — — — — — användas.

Tillstånd — — — — — nyttjas.

Har — — — — — medgivit.

Har ansökning om tillstånd till elektrisk anläggning blivit till Konungen ingiven och är anläggningen färdig att tagas i bruk, må, när skäl därtill äro, i avvaktan på ansökningens slutliga prövning tillstånd till anläggningens nyttjande tillsvidare meddelas i den ordning Konungen föreskriver.

Var, som utan vederbörligt tillstånd eller i strid emot de vid meddelande av tillstånd givna föreskrifter nyttjar anläggning, som i denna paragraf avses, straffes med böter från och med tjugufem till och med ettusen kronor, där ej å överträdelsen straff är i allmänna strafflagen utsatt.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Bilaga B.**Förslag**

till

Kungörelse

angående ändrad lydelse av 47 och 55 §§ i stadgan den 31 december 1902 om elektriska anläggningar för belysning eller arbetsöverföring.

Härigenom förordnas, att 47 och 55 §§ i stadgan den 31 december 1902 om elektriska anläggningar för belysning eller arbetsöverföring skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

47 §.

Innan — — — — — anläggningens utförande.

Anläggningen skall avsynas och godkännas av inspektör, och må densamma icke dessförinnan tagas i bruk, såvida ej inspektören på annat sätt funnit hinder ur säkerhetssynpunkt däremot icke föreligga.

Har ansökning om tillstånd till anläggning blivit till Konungen ingiven och är anläggningen färdig att tagas i bruk, äger inspektör, när skäl därtill äro, medgiva, att anläggningen må, i avvaktan på ansökningens slutliga prövning, tillsvidare nyttjas.

Anläggnings
utförande och
nyttjande.

55 §.

Den, som utan vederbörligt tillstånd eller i strid mot de vid meddelande av tillstånd givna föreskrifter nyttjar anläggning, som i 2 § avses, eller som utan föreskriven anmälan nyttjar anläggning, varom i 3 § förmåles,

eller som utan sådan anmälan, som i 47 § sägs, påbörjar arbete med där avsedd anläggning eller i strid emot föreskriften i samma § tager anläggning i bruk,

eller som nyttjar anläggning utan att hava iakttagit de i denna stadga eller av kommerskollegium eller inspektör meddelade säkerhetsföreskrifter,

Straff för
överträdelser.

eller som nyttjar anläggning, vilken genom kommerskollegii eller inspektörs beslut satts ur bruk,
straffes med böter från och med 10 till och med 1,000 kronor, där ej å överträdelsen straff är i allmän lag utsatt.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd måndagen den 18 mars 1918.

Närvarande:

Justitieråden GULLSTRAND,
VON SETH,
WEDBERG,
Regeringsrådet PLANTING-GYLLENBÅGA.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 8 mars 1918, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upprättat förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av förste kanslisekreteraren T. E. Löfgren.

Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet:

Erik Ölander.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19
mars 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 friherre PALMSTIERNA,
 RYDÉN,
 UNDÉN,
 THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Schotte anmälde lägrådets den 18 mars 1918 avgivna utlåtande över det den 8 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till lag om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 27 juni 1902, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar; och hemställde föredraganden, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan anmärkning, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen förordna, att till riksdagen skulle avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnar Corin.